

Az ifjú apa fönn a rácson

[2011. július]

Sanzon

Az ifjú apa fönn a rácson lóg,
az ifjú apa ráérős talán.
Az ifjú anya tesz-vesz benn a házban,
az ifjú anya dacos indulás.

Az ifjú apa feszültség a rácson,
nem tudni, meddig ingatja még fejét.
Az ifjú anya délelőtti táncdal,
a sarki boltban áll sorban tejért.

Az ifjú apa kúszik föl a rácson,
csíkok szabdalják sötét öltönyét.
Az ifjú anya csillagdísz a házon,
ágyat vet épp a kémény tetején.

Az ifjú apa beépül a rácsonba,
villanyszerelve száll a délelőtt,
az ifjú anya port töröl a házban,
elkerülük ők szelek és esők.

Az ifjú apa antenna a házon,
épp meccset néz – egy gólt ő is belő,
az ifjú anya néha-néha rászól,
időben, azaz: még félidő előtt.

Az ifjú apa épül fenn a házon,
megsimogatják áramok, esők,
el-elmatat egy rozsdakori tárgyon,
körme, szakálla hull, majd visszánő.

Az ifjú apa fönn a rácson lóg,
emléma ő a ház homlokzatán.
Az ifjú anya tesz-vesz benn a házban,
és előlről és megint és így tovább.

